

Dosarul nr. 2ra-1064/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. M. Sajin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Primăria orașului Costești, raionul Rîșcani împotriva lui Leonid Bolbocean, intervenienți accesorii Larisa Bolbocean, Mihai Bolbocean, Nicolai Temciuc, Agenția de Supraveghere Tehnică, Direcția Situații Excepționale Rîșcani, arhitectul-șef al raionului Rîșcani, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru cu privire la demolarea construcției neautorizate și la cererea reconvențională depusă de către Leonid Bolbocean împotriva Primăriei orașului Costești, raionul Rîșcani cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și obligarea semnării procesului-verbal cu privire la recepția finală a construcției,

împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Leonid Bolbocean și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani în partea în care a fost admisă acțiunea depusă de către Primăria orașului Costești, raionul Rîșcani,

constată:

La 21 aprilie 2016 Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Bolbocean cu privire la obligarea demolării anexei construită neautorizat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Leonid Bolbocean, fiind proprietar al apartamentului nr. 2 din blocul locativ cu două nivele de pe str. xxxx, cu suprafața totală de 66,8 m², a construit o anexă la apartamentul menționat, pe care o exploatează din anul 2009, fără a avea certificat de urbanism, autorizație de construire, titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, acordul

gestionarului, vecinilor sau coproprietarilor autentificat notarial, avizul autorului de proiect.

A menționat că, prin acțiunile sale, pârâtul a încălcat prevederile art. 18 și 22 lit. b) din Legea nr. 721-XII din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții.

A susținut că, prin acțiunile sale, pârâtul a încălcat și drepturile vecinului Nicolai Temciuc, locuitorul apartamentului nr. 1 din același bloc locativ, deoarece anexa construită împiedică pătrunderea luminii solare în apartamentul acestuia, iar apa ce se scurge de pe acoperiș se acumulează pe pereții apartamentului acestuia.

A afirmat că, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 01 noiembrie 2012 pârâtul Leonid Bolbocean a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 179 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, cu demolarea anexei neautorizate.

A relevat că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2012 a fost admis recursul declarat de către Leonid Bolbocean și a fost dispusă înlăturarea demolării anexei neautorizate, iar în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

A declarat că, ulterior, pârâtul nu s-a oprit să se extindă, or, până la depunerea prezentei cereri s-a mai extins cu 38,7 m².

A solicitat obligarea pârâtului de a demola anexa construită neautorizat la apartamentul nr. xxxx, cu suprafața de 38,7 m² și de a nu îngreuna pe viitor dreptul de folosință a terenului de lângă acest apartament.

La 08 noiembrie 2016 Leonid Bolbocean a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei or. Costești, r-nul Rîșcani cu privire la obligarea semnării procesului-verbal cu privire la recepția finală a construcției și recunoașterea dreptului de proprietate asupra anexei.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, este proprietarul apartamentului nr. xxxx, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 340 din 22 februarie 1994.

A menționat că, de fapt, s-a instalat, a posedat și a folosit apartamentul enunțat încă din anul 1978.

A susținut că, a investit mijloace bănești pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, astfel, a reconstruit apartamentul nr. 2, fapt confirmat prin materialele cauzei anexate de către Primăria or. Costești, precum și prin declarațiile martorilor.

A afirmat că, întru executarea dorinței de a îmbunătăți condițiile de trai, a mărit suprafața locativă a apartamentului de la 38,4 m² până la 53,8 m² și suprafața totală a încăperii, la fel, a fost mărită de la 66,8 m² până la 108,1 m².

A relevat că, odată cu finisarea reconstrucției apartamentului, a continuat să posede și să folosească bunul reconstruit fără să aibă careva pretenții din partea terțelor persoane, vecinilor, instituțiilor și/sau organizațiilor statale.

A notat că, aproximativ în anul 2011, a fost pedepsit pentru faptul că, a construit construcția fără autorizație și exploatează această construcție ca locuință, fără recepție.

A subliniat că, pe parcurs a apărut necesitatea recepționării construcției, fapt care l-a determinat să solicite efectuarea expertizei tehnice a anexei. Conform

concluziei specialiștilor în domeniu, starea anexelor edificate prin extindere la blocul locativ de pe str. xxxx este satisfăcătoare. La fel, construcția anexei nu a afectat capacitatea portantă și siguranța în exploatare a casei de locuit, recomandând prezentarea documentației pentru darea în exploatare a anexei reconstruite.

A declarat că, ținând cont de recomandările specialiștilor, la 26 februarie 2016 s-a adresat la primărie cu o cerere, prin care a solicitat eliberarea procesului-verbal de recepție finală, iar ca rezultat al examinării cererii depuse, primăria l-a informat că, recepția finală a fost amânată, însă pentru care perioadă de timp a fost amânată și din care motive, nu este clar, mai mult că, în raportul de expertiză tehnică a fost menționat că, reconstrucția s-a efectuat în lipsa autorizației, certificatului de urbanism, proiectului.

A invocat că, pentru lipsa documentației solicitate a fost sancționat, iar legea prevede că, pentru una și aceeași acțiune persoana nu poate fi pedepsită de două sau mai multe ori, în esență, demolarea construcției anexă la apartament tot este o sancțiune, care nu poate fi aplicată față de el.

A mai invocat că, fiind pe rol în Judecătoria Rîșcani cererea depusă de către Primăria or. Costești împotriva sa cu privire la demolarea construcției neautorizate, repetat s-a adresat la primărie cu o cerere, prin care a solicitat semnarea procesului-verbal de recepție finală, iar ulterior, a fost repetat informat că, recepția a fost amânată, solicitând prezentarea actelor, cum ar fi: certificat de urbanism, autorizație de construire, carte tehnică, etc.

A remarcat că, este în imposibilitate de a prezenta documentele enunțate, deoarece eliberarea lor este imposibilă, or, construcția există deja în natură și nu este necesară întocmirea actelor la moment, astfel, prin decizia luată de către Primăria or. Costești nu se urmărește altceva decât lezarea dreptului său de proprietate, drept recunoscut și garantat de către stat prin prisma art. 46 din Constituție.

A menționat că, proprietar al terenului, unde s-a extins, este administrația publică locală, dar acest teren este destinat terenului aferent casei de locuit de pe str. xxxx și ca urmare poate constata că, având în proprietate apartamentul nr. 2, cu suprafața de 66,8 m², tot este coproprietar al terenului aferent blocului locativ.

A susținut că, anexa la apartamentul nr. 2 este construită pe o suprafață de teren mai mică de 1/2 și asta rezultă din suprafața totală a apartamentului, care inițial a fost de 66,8 m², iar la moment constituie 108,1 m².

A solicitat obligarea Primăriei or. Costești, r-nul Rîșcani de a semna procesul-verbal de recepție finală și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra construcției - anexă cu suprafața de 41,3 m. p. la apartamentul nr. xxxx.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, au fost respinse acțiunea depusă de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani și acțiunea reconvențională depusă de către Leonid Bolbocean ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, au fost admise apelurile declarate de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani și Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitri Gubceac, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost restituită cauza spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 26 iunie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, au fost atrași în proces Larisa Bolbocean și Mihail Bolbocean în calitate de intervenienți accesorii.

Prin încheierea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, au fost atrași în proces Nicolai Temciuc, Agenția de Supraveghere Tehnică, Direcția Situații Excepționale Rîșcani, arhitectul-șef al raionului Rîșcani și IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani și a fost obligat Leonid Bolbocean să efectueze din cont propriu demolarea anexei construite neautorizat al apartamentului nr. XXXX, cu suprafața de 38,7 m. p. și să nu îngreuească dreptul de folosință pe viitor a terenului cu suprafața de 38,7 m. p. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de către Leonid Bolbocean ca fiind neîntemeiată. A fost încasată de la Leonid Bolbocean în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 de lei.

La 17 decembrie 2019 Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, a declarat apel nemotivat, iar la 26 februarie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanței, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 28 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii depuse de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani și a fost emisă în această parte o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de către Primăria or. Costești a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani, reprezentată de către avocatul Angela Procopciuc, a fost casată decizia instanței de apel în partea în care a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de către Primăria or. Costești și a fost trimisă cauza, în partea casată, spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. În rest, în partea în care a fost menținută hotărârea primei instanțe, decizia instanței de apel a fost menținută.

Prin decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac și a fost menținută hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii depuse de către Primăria or. Costești, r-nul Rîșcani.

Instanța de apel a conchis că, hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii reconvenționale depuse de către Leonid Bolbocean a devenit irevocabilă, dobândit puterea lucrului judecat, iar în asemenea împrejurări, instanța de apel este în imposibilitate de a verifica legalitatea hotărârii contestate în partea respectivă.

În ceea ce privește acțiunea depusă de către Primăria orașului Costești, raionul Rîșcani, instanța de apel a apreciat ca fiind justificată legal soluția primei instanțe cu

privire la obligarea lui Leonid Bolbocean de a demola construcția neautorizată ridicată, în condițiile în care din actele cauzei s-a constatat cu certitudine faptul ridicării neautorizate a construcției – anexa la apartamentul nr. xxxx, or, conform circumstanțelor cauzei, s-a constatat incontestabil că, anexa din litigiu a fost construită pe terenul ce aparține cu drept de proprietate publică unității administrativ teritoriale – orașul Costești.

În atare circumstanțe, instanța de apel a menționat că, edificarea de către apelant a unor construcții neautorizate pe terenul administrației publice locale, aspect stabilit și de către organele abilitate, constituie o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al orașului Costești, r-nul Rîșcani, care este unul garantat prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 46 alin. (2) din Constituția RM, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice și art. 1 alin. (6), 10 alin. (3) și 11 din Legea nr. 523-XIV din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritorială.

Astfel, reieșind din prevederile normelor legale citate și starea de fapt constatată, instanța de apel a reținut că, prima instanța corect a constatat că, construcția anexei la apartamentul nr. xxxx este una ilegală, construită pe teren străin, în lipsa acordului proprietarului, certificatului de urbanism, autorizației de construire și lezează drepturile celorlalți proprietari ai blocului locativ, inclusiv ale părții vătămate din dosarul contravențional, intervenientul accesoriu în prezenta cauză civilă, Nicolai Temciuc, la petiția cărui a fost intentată cauza contravențională și aplicată sancțiunea contravenientului Leonid Bolbocean pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 179 din Codul contravențional. Faptul lezării drepturilor lui Nicolai Temciuc se confirmă și prin cererile ultimului din 30 octombrie 2020 și 05 februarie 2021 (f. d. 92, 148, vol. III), prin care acesta obiectează în continuare asupra ilegalității construcției din litigiu.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, Leonid Bolbocean nu neagă faptul că, construcția anexei a fost efectuată în lipsa actelor permissive și pe terenul ce aparține administrației publice locale, fapt ce l-a determinat să se adreseze cu o acțiune reconvențională împotriva Primăriei orașului Costești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și obligarea primarului de a semna procesul-verbal cu privire la recepția finală a construcției, acțiune care, însă, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, în partea respectivă existând o hotărâre judecătorească irevocabilă, care prin prisma art. 123 CPC se bucură de autoritatea lucrului judecat.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, în speță sunt întrunite temeiurile legale de obligare a apelantului Leonid Bolbocean de a elibera terenul ocupat abuziv cu suprafața de 38,7 m. p, din suprafața totală a terenului proprietate publică a orașului Costești cu suprafața de 0,0332 ha, situat pe str. xxxx.

Totodată, în contextul în care construcția situată pe terenul ocupat abuziv cu suprafața de 38,7 m. p. din str. xxxx, din suprafața totală a terenului proprietate publică a orașului Costești de 0,0332 ha, cu nr. cadastral xxxx, sunt neautorizate și, respectiv, în afara circuitului civil, anume apelantului Leonid Bolbocean îi revine

obligația de a demola din cont propriu construcțiile realizate neautorizat, motiv pentru care instanța de apel a menținut soluția primei instanțe în partea demolării din cont propriu a anexei construite neautorizat la apartamentul nr. xxxx, cu suprafața de 38,7 m. p. și să nu îngrădească pe viitor dreptul de folosință a terenului cu suprafața de 38,7 m. p.

Pe cale de consecință, instanța de apel a relevat că, nu pot fi reținute argumentele apelantului precum că, prima instanță, la examinarea cauzei, a ignorat faptul că, Leonid Bolbocean a investit mijloace bănești în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai, după finisarea reconstrucției apartamentului, ce-i aparține cu drept de proprietate, a posedat, folosit bunul dat fără invocarea cărorva pretenții din partea terților, iar construcția anexei nu afectează capacitatea portantă și siguranța în exploatarea casei de locuit din str. xxxx, or, conform art. 1 alin. (1) din Codul civil, legislația civilă este întemeiată pe recunoașterea egalității participanților la raporturile reglementate de ea, protecția vieții intime, private și de familie, recunoașterea inviolabilității proprietății, a libertății contractuale, protecția bunecredinței, protecția consumatorului, recunoașterea inadmisibilității imixtiunii în afacerile private, necesității de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată și de apărare a lor de către organele de jurisdicție competente.

La fel, instanța de apel a reținut că, în cadrul raporturilor juridice civile, părțile sunt obligate să acționeze cu bună-credință, iar conform art. 11 alin. (1) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Concomitent, în situația în care s-a constatat cu certitudine că, apelantul a ridicat construcția sus indicată neautorizat, construcția fiind efectuată pe teren străin, în lipsa acordului proprietarului, certificatului de urbanism, autorizației de construire și lezează drepturile celorlalți proprietari ai blocului locativ, instanța de apel a menționat că, nu poate reține că, Leonid Bolbocean a acționat cu bună-credință, or, actele cauzei denotă contrariul, motiv pentru care instanța de apel a calificat comportamentul apelantului drept o tentativă de distorsionare a adevărului în condițiile pretinsei investiții a mijloacelor bănești în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai, lipsind suportul factologic justificativ suficient, ce ar exclude dubiile unui observator rezonabil vizavi de comportamentul de bună-credință al acestuia la efectuarea lucrărilor.

Instanța de apel a considerat că, sunt neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, prin admiterea cerinței de demolare a construcției se atestă aplicarea unei sancțiunii repetate sau duble față de el, or, tragerea la răspundere contravențională nu exclude răspunderea delictual-civilă a lui Leonid Bolbocean pentru efectuarea construcției ilegale ce atentează asupra dreptului de proprietate al unității administrativ teritoriale.

În susținerea poziției respective, instanța de apel a remarcat că, răspunderea contravențională nu exclude răspunderea civilă, după cum nici răspunderea civilă nu o exclude pe cea contravențională; cele două forme ale răspunderii juridice pot

acțiunea concomitent, cu alte cuvinte, se pot cumula. Prin urmare, cumulul celor două forme de răspundere juridică nu încalcă principiul non bis in idem, pentru că, în realitate, prin aceeași faptă ilicită se încalcă niveluri diferite ale ordinii de drept – valorii sociale ce fac obiectul protecției diferite prin norme juridice de natură diferită (contravențională și civilă).

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, prin demolarea anexei îi este afectat dreptul de proprietate garantat la art. 46 din Constituția RM, or, temelia îngrădirilor dreptului de proprietate se conține la art. 46 alin. (5) din Constituție, conform căruia proprietarul este obligat la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

La 19 mai 2021 Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii depuse de către Primăria or. Costești ca fiind depusă tardiv și ca neîntemeiată.

În motivarea acțiunii a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și au încălcat și aplicat greșit normele de drept material și procedural.

A menționat că, în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, recurentul a invocat că, acțiunea a fost depusă de către Primăria or. Costești cu omiterea termenului de prescripție, însă instanța de apel nu a dat nicio apreciere acestui argument.

A susținut că, recurentul a prezentat dovezi, ce confirmă că, a investit mijloace bănești pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, prin reconstruirea apartamentului nr.xxxx.

A afirmat că, în urma reconstrucției apartamentului în litigiu, suprafața locativă a acestui s-a mărit de la 38,4 m. p. până la 53,8 m. p. și suprafața totală a încăperii, la fel, a fost mărită de la 66,8 m. p. până la 108,1 m. p., iar efectuând un simplu calcul, se observă că, suprafața, pe care este obligat să o demoleze recurentul, este mai mică decât cea existentă de fapt.

A relevat că, recurentul a fost obligat să nu îngrădească dreptul de folosință pe viitor a terenului cu suprafața de 38,7 m. p., teren aferent casei de locuit, apartament situat la etajul I, adică el măcar nici de terenul de lângă fereastra sa și/sau balconul său nu se poate folosi.

A considerat că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 123 și 254 CPC, deoarece obiectul dedus judecării acum în ordine de recurs este cu totul diferit de cel care a fost dovedit prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, or, prin decizia respectivă s-a stabilit imposibilitatea obligării primarului de a semna procesul-verbal de recepție finală și, respectiv, recunoașterea dreptului de proprietate al lui Leonid Bolbocean asupra construcției cu suprafața de 41 m. p.

A notat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că, după finisarea reconstrucției apartamentului, ce aparține cu drept de proprietate recurentului, nu au existat careva pretenții din partea terților persoane, vecinilor, inclusiv din partea lui Nicolai Temciuc.

A declarat că, anexa la apartamentul nr. xxxx nu creează nimănui nici un obstacol, iar acțiunea a fost depusă de către Primăria or. Costești, deoarece primarul se află de mai mult timp în relații ostile cu recurentul. În or. Costești sunt o mulțime de construcții ca cele ale recurentului, însă pe parcursul a mai bine de 6 ani primăria nu a acționat pe nimeni în judecată, unicul fiind recurentul.

A invocat că, conform concluziei specialiștilor în domeniu, starea anexelor edificate prin extindere la blocul locativ de pe str. xxxx este satisfăcătoare. La fel, construcția anexei nu a afectat capacitatea portantă și siguranța în exploatare a casei de locuit, recomandând prezentarea documentației pentru darea în exploatare a anexei reconstruite.

Prin referințele depuse la 14 iunie 2021, 28 iunie 2021 și 29 iunie 2021 Agenția Servicii Publice, Primăria or. Costești și reprezentantul acesteia, avocatul Angela Procopciuc și Nicolai Temciuc au solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 02 aprilie 2021 (f. d. 183, vol.III).

Astfel, recursul declarat la 19 mai 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Leonid Bolbocean, reprezentat de către avocatul Dmitrii Gubceac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic